

CRESOLET de la AELLVA

Bolletí 57
Estiu 2011

Un altre modo de trobar-nos els valencians sempre serà el reunir-nos fent-li rogle a una paella. L'estiu l'aigua demana, per a gojar-la nadant i serenar-nos en vore cóm s'engrunsa l'ona, que per a beure... vi o cervesa fresqueta. I això és lo que pretenem fruir els escriptors, patidors quan toca, pero enamorats del bon viure quan pugam. En un bell marc, la millor excusa serà l'abraç de germanor, el raonar, riure si hi ha cas, alevantar-nos sempre i medir-nos també. Ya aneu entenent el perquè de la mida i els dèu ringlons per subjecció. Perque nos convé treballar en els conceptes, pero ser amos i dur-los al solc que nos convinga, refent el ram, esporgant lo que sobre, deixant-lo per la mitat i admirant cóm millora i no cansa. Pero sempre *n'hi ha que n'haure*. I qui avisa no es traïdor, pero com prima l'humor... a voltes callem i vosté ya m'entén, mes que Nelo es queixe. Enguany no férem cas del calendari i ad algú se li amontonà l'agenda, perdent-se el mig any. Per a l'any que ve retardarem la cita al 10 de juliol, per a facilitar-la. I sense més raons, ací estan les del guanyador:

EL MARTIRI DIARI

Vos confesse que no soc cap hipocondríac i fins ara no he tingut molts problemes de salut, pero quan estic en edat de jubilació i vivint eixa mala racha que a voltes se'n du a persones acostades, patixc l'implacable sege familiar amollant-me els consells de "tele" o revistes dedicats a la salut. I aixina me fan beure dos o tres litres d'aigua cada dia i prendre en dejú un Actimel, un Activia i suc de taronja per la vitamina C. ¡Ah! En lloc de llet, "Savia" perque ho diu l'Aida eixa dels collons. Tot això acompanyat d'una aspirina per a previndre l'infart, la pastilla per a la próstata i el Dianben per al sucre... ¡que no veges cóm t'extrau! M'obliguen a fer cinc o sis menjars al dia de verdures, peix i un poquet de carn o fiambre sense greix i sense sal...per la tensió ¡Ah! i la fruita que menys t'agrada, fòra d'hores. En resum que des de que estic fent-los cas ¡Cregau-me! ¡No ixc del wàter! Quan no vaig apretant-me per davant sense arribar a temps, he d'anar tot corrent despassant-me la correja i llançar un teledirigit abans d'assentar-me. En el treball, tots, quan me veuen disparat pels corredors ya em prenen a chança: ¡Vinga, Vinga, que no arribes! ¡Ahí, Ahí Campeó! O com diuen en el teatre: ¡Molta merda! ¡Che, una vergonya i un martiri, puix per a complir la dieta, en ocasions he de buidar i engolir al mateix temps. Pero... ¡Ya està be! ¡Me plante! I esta nit, davant del bollit d'espínacs jure no mai fer-los cas, i dir que es miren a l'espill en lloc de comprar-se una faixa nova cada tres mesos ¡Collons, que donen eixemple!... ¡En fi que se'n vagen a cagar elles i a **mi em deixen tranquil!**

Donís Martin Albizua

MEA CULPA

Alguna cosa tinc que inventar per al Dinar d'enguany. I per més voltes que li pegue no li trac punta al canonet. Confesse la meua ineptitut per a fer un micro de deu renglons contant una història graciosa o desllenguada. Me falta eixe punt de chamarrusqueria que tenen els meus companyons per a bastir un argument en quatre pinzellades. ¡I no puc faltar a l'obligació! Me calfe les neurones de bon matí que és quan millor me funcionen i només conseguixc despistar-me en l'airet del ventilador, el desgavell de la llibreria o la caixa de llibrets de l'intercanvi d'enguany, encara per llegir. Els papers s'amontonen i en ells la sensació d'impotència per a posar-los en orde que m'invaix cada estiu: Matèries pendents, autors per a repassar o llegir, lo que no val la pena conservar...i l'inspiració en la China com a prop. Les fotos del recent viatge a Roma me reclamen l'atenció. La Boca de la Veritat que segons diuen se traga la mà del mentirós que s'aventura a clavar-la dins. Entranyable recort de l'excelent pel·lícula "Vacacions en Roma". Fiu la prova i a la vista està que conserve les dos. No puc mentir. Açò no te remei.

Maria Jesús Coves.

ASSOCIACIÓ D'ESCRITORS EN LLENGUA VALENCIANA

El Juí de Salomó

Dos dones estrangeres vivien agarberades en un reduït habitàcul. Als pocs mesos i en unes hores de diferència, tingueren cadascuna un bebé, mes ¡ai! que als dos o tres dies aparegué mort u dels nats. Les dos reclamaven la maternitat del chiquet de bolquers viu i al no ficar-se d'acort anaren a juí. El juge, home antiquat i de la vella escola, tractà de posar llum i pau en aquell conflicte, pero degut a l'encabotament de les demandants optà per una sentència salomònica, per lo que demanà a l'agent judicial que portara una 'catana'. Arborant l'espasa i agafant al bebé viu d'un peu sentencià fer-lo en dos trossos i entregar la mitat a cada mare, esperant les seues reaccions. Al vore açò l'agent judicial, present en la sala, digué: '¡No faça açò. Senyoria...!' per lo que el juge, exaltat per l'acte, exclamà en veu enfervorida: ¡¡Este és la mare del chiquet!!!

Joan Antoni Alapont i Pérez

Malensomi inacabat

El bram me desperta de colp, fent-me assentar en el llit en un acte reflex, totalment banyat en suor. La dona continua dormint al meu costat com si no haguera sentit res. ¿Haurà segut només la meua imaginació o hauré segut yo el qui l'ha llançat dins del meu malensomi? Potser, perque era tan real; les reixes, la por, la foscor envoltant-ho tot, les riallades del restant de reclusos burlant-se de mi. Tot això me fa reflexionar.

Als amics els demane de tot cor que mai més diguen de mi que soc un poeta, no vaja a ser que la lletra erre se fique pel mig, tornant-me sense voler en un **proeta**, fent-me acabar en eixa presó ensomiada, ¡per favor, no! Pero...a vore; un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set, huit, nou. ¡Mare meua!, no estic controlant la llargària de l'escrit, i si me'n passe el gran inquisidor me ficarà a caldo. Ai Senyor, i quines preocupacions ara a la vellea...

Manolo Navarro

Soc lo que soc

Hui vullc fer una confessió pública, yo soc lo que soc, i soc, sí, senyors, ¡una prostituta! ¿Somriuen vostés?, pero que no siga de mi, faltaria més, perque yo soc una professional del vell ofici de conéixer i practicar el difícil art de l'amor, del fingir, que deuria anar en carnet, tema tan toquetejat, ¡perdó!, no vullc parlar grosserament. Volia dir que a mi la gent em coneix prou, prou, i gent de be, de posició, ¿veritat, senyors? Miren, miren cóm més d'u dels presents baixa la cara en quant insinue que... callen, era una chança. Pero no patixquen vostés per la meua llengua, ¡ui!, perdone'm atra volta. I soc una professional des de primera hora fins que arriba la nit, que soc la, la... la més atractiva, ¿o no? ¡Pillastres, truens! Además, yo per una garbera de billets, i de bon color... mmm, sí, sí, ya faríeu vostés una bona inversió en mi, i de bona fe me'ls entregarien ¡pero suant primer! És més, cuiden-se no els hipoteque, puix si a amor no em guanyen, a interés, a interés...manco encara.

Ramiro Gómez

**Ací teniu tres eixemples de bona mida. Per a que vejau lo be que s'acoplen.
Per a que diguen que la mida no importa ¡10 ringlons!**

¡Quin compromís!

Últimament estic més despistat que un camioner per un carril bici; no patiu, no he perdut els calçotets pero se m'escapen coses importants, a lo manco per a mi i no puc trobar-les ni en cresolet. Sé que pensareu que ad estes edats les llacunes mentals van fent-se indesijats companyons. Estic segur que era ben cert, inclús que havia pres part activa en aquell ambició desig que ara ni apareixia ¡redell i cóm perdem en els anys!, qui no falla a un palo falla.... Em ve al cap l'axioma dels sabuts llauradors “lo que sembres colliràs” i revola per la tòtina el “poble, cultura i llengua” de San Valero. Passejava esta enrònia de retrobar lo que més vullc i en girar el cantó em topetí dos cares conegudes, anaven prou contentets i agarrats pel bascoll per a no caure's; cantaven en enredrada llengua i ullets de guilopos no sé qué d'una victòria per al valencianisme, ¡justet lo que yo buscava!..., comproví despapat que eren el manresà Joan Ribó i l'exvalencià Enric Morera... ¡QUIN COMPROMÍS!

Aureli López

Dòns (gràcies) sí i dones (de donar) també. Pero no *doncs*, - ni *donques*, clar-.

Raonem de l'igualat... Quin gènere d'embolic. La mà ¿i el mo? o el peu ¿i la peua? *Serà que se les h AIDO la cabeza/cabezo y de ministra ha salido..* Lo ben cert és que als valencians nos en donen de dalt i de costat, en allò de la llengua/llenguo perque també, en la moda, catalina, de suprimir-nos LO neutre, igualment te desorienten, a modo. Si ous “*el que passa*”, te mous, observes que ningú passa i conclous que no passa res ¿No seria millor dir lo que passa, si res viu es passa o no passa? Tots ho tindriem claret, sense arribar a les mans, estalviant trujamans, assessors, despentolats catalins..., que nos ensenyen la llengua, del trillingüisme a l'anglés i si t'encantes chinés, tenint sense *De mora, la font* i omplint bojaques *Pagin-es*, d'indignats en places, de bons ganduls amagats, bruts i mal aviats que solen ser desllenguats i nos tenen recremats, quan la ralla han repassat !manifestant-se en ramat!.

Vicent Ramon Calatayud

¡ALERTA!

Quan naixquí, tot anava be. Ma existència discorria plàcidament, dins de lo que cap. Un poc més major, a banda de les relacions òbvies, tinguí un fum de mascotes. Sempre m'han agradat els animallets, i fruïa de la seua companyia. Pero el temps passà i entrà en ma vida...ell. Al principi les coses anaren be. Me conreava i, inclús, millorava el meu estil. Pero a no molt de temps començaren les agressions i el maltractament, i cada vegada van a més. Al principi no sabia que fer, pero poc a poc se me recalfen les entranyes i cada volta esclafixc més a sovint. No puc, ni dec aguantar-ho. Ni pot, ni podrà en mi. Que vaja espai, perque qualsevol dia deixe de pegar voltes, agafe la travessa, i açò acaba malament. Que vaja molt espayet l'home, perque si m'ho proponc... ¡acabaré, d'una vegada per totes, en el nostre món! Ho jure, com que l'imbècil eixe se referix a mi com... “La Terra”.

Ricart Folgado Bisbal

***Estos tres també estan a mida
i escrits en Times New Roman 12.***

¡Bon estiu i bon romanç!

MANOTADA ASSESSINA.

Reparí en allò que havia fet quan la vaig vore en terra, morta. En una dècima de segon arrepanyí la vida d'un ser, sense pensar en les conseqüències.

Machado dedicà un poema a les de la seua espècie, i yo, que soc un ignorant, la vaig asesinar sense contemplacions de ninguna classe.

Minuts abans revolejava incansable, per tot arreu, inclús s'atrevien a fer cosquerelles, ses oixoses potes, al meu perol i part de les orelles.

Pensaria ella en un sopar de fi de semana. Yo ¡fosca... en la mosca! ¿Qué no estarà prenyada? Lo bon segur és que la manotada, en l'esquerra pegada, tingué el mateix efecte que si haguera caigut una ruglonadora, sobre calva pelona.

L'arreguí ab els dits, colgant-la en el fem del poal. Queda el consol, per a eixe repugnant ser, passar de la vida a la mort, eclipsat per un big bang sense donar-se conte. Pregue un minut de silenci per ella.

Vicent Rebollar.

CALENDARI D'ACTIVITATS per a lo que resta de l'any 2011

Setembre.- Dilluns 12. Tertúlia taller de prosa*

Llegiran Paco Tarazona i Antoni Atienza

Octubre.- Dilluns 10. Tertúlia taller de prosa*

Llegiran Andreu Tintorer i Felip Bens

Novembre.- Dilluns 7, dimarts 8 dimecres 9 i dijous 10.

XX JORNADES DE LA AELLVA, dedicades a:
"APUNTS LLITERARIS SOBRE PINTURA VALENCIANA"

Dilluns 14. Tertúlia de teatre, en el Capri de Paterna

Llegirà Rafael Melià.

*Divendres 18. SOPAR DELS ESCRITORS****

Decembre.- Dilluns 12. Tertúlia taller de prosa*

Charrarem en Voro López del Diccionari i normativa

*Es celebren en el lloc social C/Alt, 64, a partir de les 20 hores.

** Es celebraran a les 19,30 h. Sant Miquel i els Reis.

*** Es celebraran a les 21,30 h. en Monte Orandi.

ASSOCIACIÓ D'ESCRITORS EN LLENGUA VALENCIANA

<http://www.aellva.org> C/ Alt, 64 46003 València